

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 65

10 października 2022

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 389/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 389/02	Sprawa C-465/22: Postanowienie Trybunału z dnia 16 sierpnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – flihtright GmbH/Brussels Airlines SA, NV [Transport lotniczy – Odszkodowanie dla pasażerów lotniczych w przypadku dużego opóźnienia lotu – Lot przesiadkowy – Opóźnienie pierwszego lotu – Brak więzi umownej pomiędzy pasażerem i wspólnotowym przewoźnikiem lotniczym obsługującym drugi lot – Powództwo odszkodowawcze przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu drugi lot]	2
2022/C 389/03	Sprawa C-413/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – Vapo Atlantic, S.A./Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental	2
2022/C 389/04	Sprawa C-416/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – EDP – Energias de Portugal, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	3
2022/C 389/05	Sprawa C-428/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna (Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – „DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”	4
2022/C 389/06	Sprawa C-437/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 4 lipca 2022 r. – R.M. i E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet)	5

2022/C 389/07	Sprawa C-466/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bułgaria) w dniu 12 lipca 2022 r. – „V.B. Trade” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo	6
2022/C 389/08	Sprawa C-473/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia) w dniu 15 lipca 2022 r. – Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.	7
2022/C 389/09	Sprawa C-497/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 lipca 2022 r. – EM/Roompot Service B.V.	7
2022/C 389/10	Sprawa C-509/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 27 lipca 2022 r. – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl	8
2022/C 389/11	Sprawa C-522/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 4 sierpnia 2022 r. – GE/British Airways plc	9
2022/C 389/12	Sprawa C-551/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB, wniesione w dniu 17 sierpnia 2022 r. przez Komisję Europejską	9
	Sąd	
2022/C 389/13	Sprawa T-409/22: Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2022 r. – Glonatech/REA	11
2022/C 389/14	Sprawa T-450/22: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2022 r. – Sberbank Europe/SRB	12
2022/C 389/15	Sprawa T-453/22: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2022 r. – BASF i in./Komisja	13
2022/C 389/16	Sprawa T-501/22: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – Austria/Komisja	14
2022/C 389/17	Sprawa T-506/22: Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – CrossFit/EUIPO – Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)	15
2022/C 389/18	Sprawa T-509/22: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2022 r. – Bimbo/EUIPO – Bottari Europe (BimboBIKE)	16
2022/C 389/19	Sprawa T-511/22: Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2022 r. – Olimp Laboratories/EUIPO – Schmitzer (HPU AND YOU)	17
2022/C 389/20	Sprawa T-517/22: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Aldi/EUIPO – Heredero de Navarra (LYTTOS)	18
2022/C 389/21	Sprawa T-520/22: Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Karić/Rada	18
2022/C 389/22	Sprawa T-521/22: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Golovaty/Rada	19
2022/C 389/23	Sprawa T-522/22: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – QU/Rada	20
2022/C 389/24	Sprawa T-528/22: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Belaruskali/Rada	21
2022/C 389/25	Sprawa T-529/22: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – QT/EBI	22
2022/C 389/26	Sprawa T-534/22: Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Belarusian Potash Company/Rada	23
2022/C 389/27	Sprawa T-415/18: Postanowienie Sądu z dnia 25 sierpnia 2022 r. – Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisja	24
2022/C 389/28	Sprawa T-808/19: Postanowienie Sądu z dnia 25 sierpnia 2022 r. – Silgan International i Silgan Closures/Komisja	24

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 389/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 380 z 3.10.2022

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 368 z 26.9.2022

Dz.U. C 359 z 19.9.2022

Dz.U. C 340 z 5.9.2022

Dz.U. C 326 z 29.8.2022

Dz.U. C 318 z 22.8.2022

Dz.U. C 311 z 16.8.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału z dnia 16 sierpnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – flihtright GmbH/Brussels Airlines SA, NV

(Sprawa C-465/22) ⁽¹⁾

[Transport lotniczy – Odszkodowanie dla pasażerów lotniczych w przypadku dużego opóźnienia lotu – Lot przesiadkowy – Opóźnienie pierwszego lotu – Brak więzi umownej pomiędzy pasażerem i wspólnotowym przewoźnikiem lotniczym obsługującym drugi lot – Powództwo odszkodowawcze przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu drugi lot]

(2022/C 389/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: flihtright GmbH

Strona pozwana: Brussels Airlines SA, NV

Sentencja

Sprawa C-465/22 zostaje wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Data wpływu: 12.07.2022.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – Vapo Atlantic, S.A./Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

(Sprawa C-413/22)

(2022/C 389/03)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i strona wnosząca skargę kasacyjną: Vapo Atlantic, S.A.

Druga strona w postępowaniu w pierwszej instancji i druga strona w postępowaniu kasacyjnym: Entidade Nacional Para o Setor Energético E.P.E., Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, które w odniesieniu do realizacji celów dotyczących dodawania biopaliw stanowią, że podmioty gospodarcze mogą alternatywnie wykazać spełnienie tych samych kryteriów poprzez i) fizyczne dodanie biopaliw do paliwa kopalnego lub ii) nabycie świadectw biopaliw od innych podmiotów, które posiadają je w nadmiarze?
- 2) Czy art. 3 ust. 4 i art. 18 dyrektywy 2009/[28] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których możliwość fizycznego dodania biopaliwa jest ograniczona do producentów biopaliw mających status składu podatkowego dokonującego przetworzenia, zakazując tej możliwości podmiotom zobowiązanym do dodawania biopaliwa, które dokonują przywozu paliwa w ramach statusu zarejestrowanego odbiorcy, przy czym podmioty te mogą skorzystać z możliwości nabycia świadectw biopaliw pod rygorem zapłaty odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 3) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie prejudycjalne będzie odmienna, jeżeli w czasie zaistnienia okoliczności faktycznych na rynku nie było świadectw biopaliw dostępnych w celu ich sprzedaży, w związku z czym mały podmiot gospodarczy nie miał możliwości ich nabycia lub mógł tego dokonać jedynie ze znacznymi trudnościami oraz jeżeli Direção-Geral de Energia e Geologia (dyrekcja generalna ds. energii i geologii, zwana dalej „DGEG”) nie przeprowadzała odpowiednich aukcji, wobec czego jedyną możliwością, jaka pozostała temu podmiotowi, była zapłata odszkodowania (w rzeczywistości równoważnego grzywnie)?
- 4) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 należy interpretować w ten sposób, że wprowadza on wymóg przeprowadzenia niezależnych audytów (w przypadku przepisów krajowych – niezależnych weryfikacji) jako wstępnego warunku zastosowania systemu zrównoważonego rozwoju?
- 5) Czy art. 18 ust. 3 dyrektywy 2009/28 stoi na przeszkodzie krajowemu systemowi weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju, który mimo że przewiduje akredytację podmiotów weryfikujących w celu przeprowadzenia niezależnych weryfikacji spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju (zgodnie z art. 18 ust. 3 tej dyrektywy), nie pozwolił w praktyce na wybór tych podmiotów ze względu na brak przeprowadzenia przetargów, nakładając jednocześnie na podmioty gospodarcze wymóg, by wykazały, iż spełniają wspomniane kryteria bez połączenia ich z jakimkolwiek niezależnym audytem?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytania prejudycjalne, czy art. 34 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak przepisy będące przedmiotem postępowania głównego, zgodnie z ich wykładnią opisaną w powyższych pytaniach prejudycjalnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) w dniu 21 czerwca 2022 r. – EDP – Energias de Portugal, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-416/22)

(2022/C 389/04)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EDP – Energias de Portugal, S.A.

Strona przeciwna: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy operacje w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji stanowią „ogólne operacje” w rozumieniu orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a mianowicie wyroków w sprawach *Isabele Gielen* (C 299/13) ⁽¹⁾ i *Air Berlin* (C 573/16) ⁽²⁾?
- 2) Czy pojęcie „związane z tym formalności” zawarte w art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. ⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono usługi pośrednictwa finansowego świadczone pomocniczo w związku z operacjami w postaci (i) oferty nabycia obligacji za gotówkę, (ii) emisji obligacji oraz (iii) publicznej oferty subskrypcji akcji?
- 3) Czy art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. można interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie pobieraniu opłaty skarbowej od prowizji z tytułu świadczenia przez bank usług pośrednictwa finansowego związanych z (i) odkupem instrumentów dłużnych (ii) emitowaniem i wprowadzaniem na rynek zbywalnych papierów wartościowych oraz (iii) podwyższeniem kapitału w drodze publicznej subskrypcji wyemitowanych akcji, przy czym usługi te obejmują obowiązek dokonania identyfikacji inwestorów i kontaktu z nimi w celu dystrybucji papierów wartościowych, przyjmowania zleceń subskrypcji lub nabycia oraz, w niektórych przypadkach, nabywania papierów wartościowych będących przedmiotem oferty?
- 4) Czy na powyższe pytania należy udzielić odmiennej odpowiedzi w zależności od tego, czy świadczenie usług finansowych jest w świetle przepisów ustawy obowiązkowe, czy też fakultatywne?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2008/7/WE z dnia 12 lutego 2008 r. dotycząca podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. 2008, L 46, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Varna
(Bułgaria) w dniu 28 czerwca 2022 r. – „DEVNIA TSIMENT” AD/Zamestnik-predsedatel na
Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Sprawa C-428/22)

(2022/C 389/05)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Varna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „DEVNIA TSIMENT” AD

Strona pozwana: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE ⁽¹⁾ z dnia 14 września 2009 r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy i art. 2 lit. d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 ⁽²⁾ z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii, a także w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi do utworzenia zapasów interwencyjnych mogą zostać zobowiązane podmioty, które do celów produkcyjnych dokonały wewnątrzspółnotowych dostaw koksu naftowego zgodnie z pkt. 3.4.23 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?

- 2) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi rodzaje produktów, w odniesieniu do których należy tworzyć i utrzymywać zapasy interwencyjne, są ograniczone do niektórych rodzajów produktów wymienionych w art. 2 lit. i) dyrektywy w związku z rozdziałem 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?
- 3) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi rodzaje produktów, w odniesieniu do których należy tworzyć i utrzymywać zapasy interwencyjne, są ograniczone do niektórych rodzajów produktów wymienionych w art. 2 lit. i) dyrektywy w związku z rozdziałem 3.4 załącznika A do rozporządzenia (WE) nr 1099/2008?
- 4) Czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 i art. 2 lit. i) i j) dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak te będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, na mocy których podmiot jest zobowiązany do utworzenia i utrzymywania zapasów produktu, którego nie używa w ramach swojej działalności gospodarczej i który nie ma związku z tą działalnością, przy czym zobowiązanie to jest ponadto związane ze znacznym obciążeniem finansowym (prowadzącym w praktyce do niemożliwości jego spełnienia), ponieważ podmiot ten ani nie dysponuje tym produktem, ani nie dokonuje jego przywozu, ani go nie przechowuje?
- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na jedno z tych pytań: czy motyw 33, art. 1, art. 3, art. 8 oraz art. 2 lit. i) i j) dyrektywy Rady 2009/119/WE z dnia 14 września r. nakładającej na państwa członkowskie obowiązek utrzymywania minimalnych zapasów ropy naftowej lub produktów ropopochodnych, z uwzględnieniem celu tej dyrektywy oraz w świetle zasady proporcjonalności wyrażonej w art. 52 ust. 1 w związku z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że podmiot dokonujący przywozu jakiegos rodzaju produktu może być zobowiązany jedynie do utworzenia i utrzymywania zapasów interwencyjnych tego samego rodzaju produktu, który był przedmiotem przywozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 265, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 304, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 4 lipca 2022 r. – R.M. i E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)

(Sprawa C-437/22)

(2022/C 389/06)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: R.M. i E.M.

Inny uczestnik i pokrzywdzona: Eesti Vabariik (reprezentowana przez Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym – art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. w związku z art. 56 ust. 1 i art. 54 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽²⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. oraz art. 35 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 ⁽³⁾ z dnia 11 marca 2014 r. stanowią mającą bezpośredni skutek prawny podstawę do tego, by wystąpić o zwrot pomocy otrzymanej w wyniku oszustwa i finansowanej z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) do przedstawicieli osoby prawnej będącej beneficjentem, którzy umyślnie złożyli fałszywe oświadczenia w celu wyłudzenia tej pomocy?

- 2) Czy w okolicznościach takich jak w postępowaniu głównym, w których finansowana z EFRROW pomoc została ustalona w wyniku oszustwa i wypłacona spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (Osauhing), za beneficjentów w rozumieniu art. 54 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. oraz art. 35 ust. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. można uznać również przedstawicieli spółki będącej beneficjentem, którzy dokonali oszustwa i którzy byli jednocześnie beneficjentami rzeczywistymi tej spółki w momencie wyłudzenia pomocy?

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 Rady (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).
- (³) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności (Dz.U. 2014, L 181, s. 48).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad – Veliko Tarnovo (Bułgaria) w dniu 12 lipca 2022 r. – „V.B. Trade” OOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

(Sprawa C-466/22)

(2022/C 389/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad – Veliko Tarnovo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „V.B. Trade” OOD

Strona przeciwna: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Veliko Tarnovo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażenie „skutek prawny [podpisu elektronicznego] jako dowodu”, które jest zawarte w przepisie art. 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 (¹) z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE należy interpretować w ten sposób, że przepis ten zobowiązuje sądy państw członkowskich do przyjęcia, że jeżeli przesłanki określone w art. 3 [pkt] 10, 11 i 12 tego rozporządzenia są spełnione lub są bezsporne, to należy a priori przyjąć, że istnienie i twierdzenia co do autorstwa takiego podpisu są wykazane ponad wszelką wątpliwość i bezspornie, i należy je interpretować w ten sposób, że jeżeli zachodzą przesłanki określone w tych przepisach, to sądy państw członkowskich są zobowiązane przyjąć, że kwalifikowany podpis elektroniczny ma wartość dowodową/moc dowodową równoważną wartości dowodowej/mocy dowodowej podpisu własnoręcznego jedynie w zakresie, w jakim właściwa krajowa regulacja prawna przewiduje taką wartość czy moc dla podpisu własnoręcznego?
- 2) Czy wyrażenie „nie można odmówić [...] w postępowaniu sądowym”, które jest zawarte w przepisie art. 25 ust. 1 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że stanowi ono bezwzględny zakaz dla sądów krajowych państw członkowskich korzystania z przewidzianych w ich systemach prawnych możliwości proceduralnych prowadzących do odmowy znaczenia dowodowego przewidzianemu w rozporządzeniu skutkowi prawnemu podpisu elektronicznego, czy też należy je interpretować w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie temu, by zaniegowane zostały przesłanki określone w przepisach art. 3 [pkt] 10, 11 i 12 rozporządzenia poprzez stosowanie przez sądy krajowe państw członkowskich instrumentów mających zastosowanie na podstawie ich prawa proceduralnego, umożliwiając w ten sposób stronom prowadzonego przed sądem sporu zaniegowanie przewidzianej mocy i wartości dowodowej podpisu elektronicznego?

(¹) Dz.U. L 257, s. 73.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Markkinaoikeus (Finlandia) w dniu 15 lipca 2022 r. – Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

(Sprawa C-473/22)

(2022/C 389/08)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Markkinaoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Mylan AB

Strona pozwana: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązujący w Finlandii system odszkodowawczy oparty na odpowiedzialności niezależnej od winy, taki jak opisany powyżej (pkt 16–18 niniejszego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym), należy uznać za zgodny z art. 9 ust. 7 dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Na jakim rodzaju odpowiedzialności odszkodowawczej opiera się odpowiedzialność przewidziana w art. 9 ust. 7 dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej? Czy należy przyjąć, że odpowiedzialność ta jest formą odpowiedzialności na zasadzie winy, formą odpowiedzialności z tytułu nadużycia prawa lub odpowiedzialnością na innej podstawie?
- 3) W odniesieniu do pytania drugiego: Jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ocenie istnienia odpowiedzialności?
- 4) Czy – w szczególności, co się tyczy pytania trzeciego – oceny należy dokonywać wyłącznie na podstawie okoliczności znanych przy uzyskiwaniu środka tymczasowego, czy też można na przykład uwzględnić fakt, że prawo własności intelektualnej, którego podnoszone naruszenie stanowiło uzasadnienie środka tymczasowego, zostało później, po uzyskaniu tego środka, uznane za nieważne ab initio, a jeśli tak, to jakie znaczenie należałoby przypisać tej ostatniej okoliczności?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 lipca 2022 r. – EM/Roompot Service B.V.

(Sprawa C-497/22)

(2022/C 389/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Powódka i wnosząca apelację: EM

Pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: Roompot Service B.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 24 pkt 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku umowy zawartej między osobą fizyczną a podmiotem wynajmującym komercyjnie mieszkania wakacyjne, dotyczącej krótkoterminowego przekazania do korzystania bungalowu w parku wakacyjnym prowadzonym przez wynajmującego, jeśli ta umowa oprócz samego przekazania do korzystania przewiduje dalsze usługi w postaci sprzątanania końcowego i dostarczania bielizny pościelowej, jurysdykcję wyłączną mają sądy miejsca położenia przedmiotu najmu, niezależnie od tego, czy bungalow wakacyjny stanowi własność wynajmującego czy osoby trzeciej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 27 lipca 2022 r. – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl

(Sprawa C-509/22)

(2022/C 389/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Druga strona postępowania kasacyjnego: Girelli Alcool Srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Po pierwsze, czy pojęcie nieprzewidzianych okoliczności powodujących straty w ramach procedury zawieszenia w rozumieniu art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE⁽¹⁾ należy rozumieć, podobnie jak w przypadku siły wyższej, jako okoliczności niezależne od uprawnionego właściciela składu, nietypowe i nieprzewidywalne, nieuniknione pomimo podjęcia przez niego wszelkich środków ostrożności i obiektywnie pozostające poza jego kontrolą;
- 2) ponadto, do celów wyłączenia odpowiedzialności w przypadku nieprzewidzianych okoliczności, czy i w jakim zakresie ma znaczenie dochowanie należytej staranności w celu uniknięcia zdarzenia powodującego szkodę;
- 3) tytułem pomocniczym w odniesieniu do dwóch pierwszych pytań – czy przepis taki jak art. 4 ust. 1 dekretu ustawodawczego nr 504 z dnia 26 października 1995 r., zrównujący z nieprzewidzianymi okolicznościami i działaniem siły wyższej niedbalstwo (tej samej osoby lub osób trzecich), jest zgodny z uregulowaniem art. 7 ust. 4 dyrektywy 2008/118/WE, które nie zawiera dalszych przesłanek, w szczególności w odniesieniu do „winy” sprawcy zdarzenia lub działającego podmiotu;
- 4) wreszcie, czy zwrot zawarty również we wskazanym art. 7 ust. 4 „lub wynikają z zezwolenia udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego” można rozumieć w ten sposób, że zezwala on państwu członkowskiemu na wskazanie innej ogólnej kategorii (niedbalstwa) mogącej mieć wpływ na definicję dopuszczenia do konsumpcji w przypadku zniszczenia lub utraty produktu, czy też zwrot ten nie może obejmować takiej klauzuli, ponieważ należy go rozumieć raczej jako odnoszący się do konkretnych przypadków, dopuszczanych indywidualnie lub w każdym razie ustalanych według sytuacji, w których określono ich cechy obiektywne?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 4 sierpnia 2022 r. – GE/British Airways plc

(Sprawa C-522/22)

(2022/C 389/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: GE

Strona pozwana: British Airways plc

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że pasażer, który zapłacił za lot w części milami lotniczymi, może żądać w tym zakresie od obsługującego przewoźnika lotniczego niebędącego stroną umowy zwrotu należności (jedynie) w milach lotniczych?
- 2) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy rozporządzenie nr 261/2004 stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w przypadku niedokonania zwrotu należności w postaci mil wbrew odpowiedniemu obowiązkowi wynikającemu z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 261/2004, można żądać od obsługującego przewoźnika lotniczego odszkodowania zamiast spełnienia świadczenia, czy też pasażer jest związany swoim pierwotnym żądaniem zwrotu należności w milach lotniczych?

- 3) W przypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy w tym przypadku, jeśli pasażer może żądać lub otrzymuje również zwrot należności w pieniądzu, art. 8 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że pasażer otrzymuje od obsługującego przewoźnika lotniczego jako zwrot kosztów biletu [...] po cenie za jaką został kupiony, kwotę pieniężną, która umożliwiałaby lub umożliwiłaby mu zmianę planu podróży do miejsca docelowego bez korzystania z mil lotniczych, na porównywalnych warunkach, do miejsca docelowego, w najwcześniejszym możliwym terminie lub w późniejszym terminie dogodnym dla pasażera, w zależności od dostępności wolnych miejsc?

⁽¹⁾ Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB, wniesione w dniu 17 sierpnia 2022 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Królestwo Hiszpanii, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Banco Santander, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie nieważności wyroku Sądu z dnia 1 czerwca 2022 r. w sprawie Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL – Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (T-481/17, EU:T:2022:311) w zakresie, w jakim Sąd orzekł w nim w pierwszej instancji o dopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności;
- 2) orzeczenie o niedopuszczalności skargi o stwierdzenie nieważności w sprawie T-481/17 wniesionej w pierwszej instancji, a w konsekwencji, o oddalenie skargi w całości; oraz
- 3) o obciążenie Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno y SFL, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (strony skarżące w pierwszej instancji) kosztami postępowania poniesionymi przez Komisję zarówno w postępowaniu przed Sądem, jak i w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty i twierdzi, iż Sąd dopuścił się następujących naruszeń prawa:

- błędu w wykładni art. 263 ust. 4 TFUE i art. 18 ust. 7 RSMR⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym kwalifikacji programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako zaskarżalnego aktu (zarzut pierwszy odwołania),
- błędu w wykładni art. 263 ust. 4 TFUE i naruszenia praw do obrony Komisji w zakresie dotyczącym braku skierowania skargi o stwierdzenie nieważności przeciwko autorowi końcowego prawnie wiążącego aktu (drugi zarzut odwołania), i
- sprzecznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, co wynika częściowo z decyzji Sądu o dopuszczeniu skargi o stwierdzenie nieważności przeciwko programowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podczas gdy Sąd stwierdza, iż wspomniany program wchodzi w życie i wywołuje wiążące skutki prawne jedynie w drodze decyzji Komisji (trzeci zarzut odwołania).

⁽¹⁾ Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiającego jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach SRM oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1).

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2022 r. – Glonatech/REA

(Sprawa T-409/22)

(2022/C 389/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Global Nanotechnologies AE schediasmou anaptyxis paraskevis kai emporias ylikon nanotechnologies (Glonatech) (Lamía, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Scandamis)

Strona pozwana: Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie, że strona skarżąca prawidłowo wypełniła swe zobowiązania umowne i jest w pełni uprawniona do uzyskania płatności z tytułu dochodzonych kosztów projektu SANAD, a także anulowanie noty debetowej nr 3242113938 jako wystawionej z naruszeniem mających zastosowanie przepisów prawa ze względu na uznanie odrzuconych kosztów za niekwalifikowalne, oraz
- obciążenie REA kosztami postępowania przed Sądem, lub – w wypadku, gdyby żądania niniejszej skargi nie zostały uwzględnione – nieobciążanie strony skarżącej kosztami postępowania ze względu na wysoki poziom złożoności niniejszej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że „sprawozdanie końcowe z audytu” dotyczące dodatków dla oddelegowanych pracowników strony skarżącej przyznawanych z tytułu dzielenia się wiedzą i mobilności międzysektorowej należy uznać za wykraczające poza zakres umowy, ponieważ sprawozdanie to zostało zainicjowane przez REA wyjątkowo ze względu na finansowanie ryczałtowe, które jest właściwe dla badań opartych na rezultatach i wynikach, a zatem nie podlega weryfikacji ex-post, a także ponieważ sprawozdanie to zostało sporządzone w sposób wyraźnie inkwizycyjny, w oparciu o założenie, że dopuszczano się systematycznych błędów, które jednak okazały się nie mieć systematycznego charakteru, a tym samym przyjęto warunki właściwe dla procedur innego rodzaju.
2. Zarzut drugi podniesiony posiłkowo, w myśl którego, jeżeli taka kontrola miałaby zostać uznana za objętą zakresem stosowania umowy, to powinna ona zostać przeprowadzona przez urzędnika zatwierdzającego jako weryfikacja ex ante, w oparciu o dowody uzyskane z mechanizmów kontroli elektronicznej ustanowionych w organizacji przyjmującej (KU), której konkretnie powierzono gromadzenie danych dotyczących oddelegowania we własnych pomieszczeniach i która była monitorowana przez stronę pozwaną. Z uwagi na niepodjęcie takich działań strona pozwana naruszyła warunki umowy prawidłowo oceniane w świetle obowiązujących przepisów prawa.
3. Zarzut trzeci, w myśl którego nawet gdyby uznać, że audyt mieścił się w zakresie umowy, a ciężar dowodu spoczywał co do zasady na skarżącej, to odrzucenie kosztów oddelegowania na etapie weryfikacji ex post pod kątem błędów systematycznych niewłaściwych dla takiej weryfikacji jako odnoszącej się do finansowania ryczałtowego, nastąpiło z naruszeniem zasady dobrej wiary nie tylko przy stosowaniu rozporządzenia finansowego 2018/1046 (¹), obowiązującego w czasie audytu (art. 181 ust. 2), ale także przy wykonywaniu umowy w ogólności: podejmując niezgodne z prawem, arbitralne działania, jednostka przeprowadzająca audyt zanegowała wystarczalność kontroli wykonania zadań na potrzeby finansowania ryczałtowego, mając ocenić ją na podstawie certyfikowanych i podlegających kontroli danych historycznych beneficjenta, a zamiast tego uprzywilejowała rodzaje dowodów odnoszących się do zdarzeń generujących działania objęte finansowaniem ryczałtowym. Takie odwrócenie kolejności dowodów pozbawiło stronę skarżącą prawa do interpretowania ciężających na niej zobowiązań umownych na swoją korzyść w kontekście prawnym, w którym panowała niejasność pojęć mająca swe źródło w obowiązującym wówczas rozporządzeniu finansowym (966/2012) (²), a także w sprzecznych zachowaniach strony pozwanej w związku z kontrolą wykonywania umowy.

4. Zarzut czwarty, w myśl którego, przy odpowiednim uwzględnieniu różnorodności współistniejących dowodów, zarówno wewnętrznych jak i zewnętrznych, ale także wprowadzających w błąd wytycznych przed wykonaniem umowy oraz podczas jej wykonywania, wykryte w dowodach rozbieżności i luki powinny zostać pominięte lub przynajmniej sprowadzone do właściwego wymiaru, ale nie powinny prowadzić do całkowitego odrzucenia ze względu na to, że miały one charakter systematyczny, w szczególności w przypadku, gdy zgodnie z zasadą proporcjonalności należało je pominąć jako nieistotne lub mające znikomą wpływ.

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2022 r. – Sberbank Europe/SRB

(Sprawa T-450/22)

(2022/C 389/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank Europe AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: O. Behrends, lawyer)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji SRB

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zgodnie z art. 264 TFUE decyzji SRB z dnia 1 marca 2022 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że SRB przekroczyła swoją kompetencję przyjmując decyzję w odniesieniu do strony skarżącej zamiast powstrzymać się od tego po stwierdzeniu, iż nie zostały spełnione przesłanki z art. 18 RSMR (¹).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że SRB nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do bycia wysłuchanym.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że SRB nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że SRB nie uwzględniła prawidłowo wymogów z art. 18 ust. 1 lit. b) RSMR.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że SRB i EBC nie rozważyły zawieszenia zobowiązań strony skarżącej.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, iż SRB naruszyła zasadę proporcjonalności poprzez brak uznania szeregu oczywistych i mniej uciążliwych alternatyw, w tym przekazania strony skarżącej innemu akcjonariuszowi.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że SRB nie postępowała zgodnie z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez żadnego ważnego powodu.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2022 r. – BASF i in./Komisja

(Sprawa T-453/22)

(2022/C 389/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Niemcy), Dow Europe GmbH (Horgen, Szwajcaria), Nouryon Functional Chemicals BV (Arnhem, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Montfort i P. Chopova-Leprêtre)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/692 z dnia 16 lutego 2022 r. zmieniającego, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) (¹) w zakresie, w jakim wprowadza zharmonizowaną klasyfikację i oznakowanie trzech substancji, a mianowicie N-karboksymetyloiminobis(etylenonitrylo)tetra (kwasu octowego) oraz jego soli pentasodowych i pentapotasowych (zwanym dalej razem „DTPA” lub „substancją”), to jest motywów 2 i 3, art. 1 i 2 i załącznika do zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczą DTPA a w szczególności zapisów wprowadzonych załącznikiem do zaskarżonego rozporządzenia w części 3 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej „rozporządzeniem CLP”) (²) dla poszczególnych substancji:
  - N-karboksymetyloiminobis(etylenonitrylo)tetra (kwasu octowego);
  - (karboksylanometylo)iminobis(etylenonitrylo)tetraoctan pentasodu;
  - 2,2',2'',2''',2''''(etano-1,2-diylonitrylo)pentaoctan pentapotasu.
- obciążenie strony pozwanej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem kryteriów klasyfikacji określonych w art. 36 ust. 1 i w sekcji 3.7.2.2.1 załącznika I do rozporządzenia CLP, ponieważ DTPA nie ma „rzeczywistych szczególnych właściwości wywierania niekorzystnego wpływu na rozrodczość”. Gdyby zaobserwowano pewne skutki rozwojowe u zwierząt narażonych na bardzo wysokie dawki DTPA, to takie skutki są „niespecyficzną drugorzędną konsekwencją działania”, która nie uzasadnia klasyfikacji jako substancji toksycznej dla rozrodczości.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem pkt 3.7.2.2.2 załącznika I do rozporządzenia CLP, ponieważ przy klasyfikacji DTPA władze Unii nie dokonały prawidłowej oceny i uwzględnienia „ewentualnego wpływu toksyczności matczynej”. DTPA powoduje deficyt cynku zaburzający homeostazę matak u szczurów i to toksyczność matak powoduje obserwowane i niespecyficzne uboczne skutki rozwojowe. Nie może to potwierdzać klasyfikacji DTPA jako toksycznej dla rozrodczości zgodnie z wymogami rozporządzenia CLP.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem pkt 3.7.2.1.1 i tabeli 3.7.1 lit. a) załącznika I do rozporządzenia CLP, ponieważ dostępne dowody nie dają „wyraźnych podstaw do przypuszczenia”, że DTPA może wpływać na rozrodczość u ludzi, i ponieważ nie istnieją „wyraźne dowody”, że DTPA może wywołać skutki rozwojowe w braku innych skutków toksycznych (to znaczy toksyczności matczynej). W braku takich elementów zaklasyfikowanie DTPA jako toksycznej dla rozrodczości w kategorii 1B również nie jest uzasadnione.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem ciążącego na Komisji na mocy art. 37 ust. 5 rozporządzenia CLP obowiązku wykazania, że proponowana harmonizacja klasyfikacji jest „właściwa”. Komisja zatwierdziła opinie Komitetu ds. Oceny Ryzyka bez zbadania, czy są one spójne, wiarygodne i wspierające zaproponowaną klasyfikację. Gdyby Komisja uwzględniła wszystkie istotne informacje na temat właściwości DTPA, jak wielokrotnie wzywał ją do tego przedkładający dokumentację w latach 2018–2022, nie zaklasyfikowałaby DTPA jako toksycznej dla rozrodczości w kategorii 1B.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżone rozporządzenie zostało przyjęte z naruszeniem wymogu proceduralnego ustanowionego w art. 37 ust. 4 rozporządzenia CLP, polegającego na zasięgnięciu samych opinii Komitetu ds. Oceny Ryzyka zamiast jedynie propozycji zharmonizowanej klasyfikacji i oznakowania przedstawionej przez przedkładającego dokumentację.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że przyjmując zaskarżone rozporządzenie bez uprzedniego przeprowadzenia i udokumentowania oceny skutków, Komisja naruszyła swoje zobowiązania wynikające z porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, jak też zasadę dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 129, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 353, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – Austria/Komisja

(Sprawa T-501/22)

(2022/C 389/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: J. Schmoll i A. Kögl, w charakterze pełnomocników)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej (UE) 2022/908 z dnia 8 czerwca 2022 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), notyfikowanej pod nr C(2022) 3543, opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 10 czerwca 2022 r., L 157, s. 15, ponieważ w decyzji tej wykluczono z finansowania Unii wydatki wymienione w załączniku do tej decyzji w pozycji budżetowej 6200, w liniach 1–8, zadeklarowane w ramach EFRG przez Republikę Austrii z potrąceniem kwot wymienionych w pozycji budżetowej 08020601, które odpowiadają kwocie całkowitej 68 146 449,98 EUR;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾, ponieważ na podstawie zaskarżonej decyzji wykonawczej nałożyła korektę finansową, mimo że skarżąca zastosowała współczynnik zmniejszenia w odniesieniu do przydziału uprawnień do płatności dla rolników z obszarów górskich zgodnie z art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾. Korekty finansowej w tym zakresie dokonano zatem niesłusznie.

2. Zarzut drugi

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 poprzez nałożenie korekty finansowej, mimo że wykorzystanie rezerwy krajowej do celów działań naprawczych podjętych w odniesieniu do rolników użytkujących pastwiska i liniowe zmniejszenie w celu uniknięcia przekroczenia pułapu krajowego byłoby zgodne z prawem Unii. Skarżąca mogła powołać się w tym celu na art. 30 ust. 7 lit. b) lub na art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Korekty finansowej w tym zakresie dokonano zatem niesłusznie.

3. Zarzut trzeci

- Pozwana naruszyła art. 52 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ponieważ odmówiła finansowania również wydatków w ramach EFRG, które zostały poniesione przed 26 listopada 2016 r., a więc ponad 24 miesiące przed datą powiadomienia przez pozwaną pismem z dnia 27 listopada 2018 r. o wynikach weryfikacji.

4. Zarzut czwarty

- Pozwana naruszyła obowiązek uzasadnienia, o którym mowa w art. 296 akapit drugi TFUE, ponieważ absolutnie nie odniosła się do argumentów skarżącej dotyczących klasyfikacji pastwisk górskich na podstawie przepisów krajów związkowych dotyczących pastwisk górskich, a zatem nie uzasadniła należyście i w sposób wystarczający zarzucanego skarżącej naruszenia zasad obiektywizmu i równego traktowania przy stosowaniu odstępstwa przewidzianego w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 sierpnia 2022 r. – CrossFit/EUIPO – Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)

(Sprawa T-506/22)

(2022/C 389/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CrossFit LLC (Boulder, Kolorado, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat D. Mărginean)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pitk Pelotas, SL (Noain, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy CROSSWOD EQUIPMENT – zgłoszenie nr 18 064 486

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 czerwca 2022 r. w sprawie R 325/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części;
- zmianę zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Pitk Pelotas, SL kosztami poniesionymi przez CrossFit, LLC w ramach niniejszego postępowania, postępowania przed Izbą Odwoławczą oraz w postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w stosunku do wcześniejszych znaków towarowych CROSSFIT;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, że nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w stosunku do wcześniejszego znaku towarowego CROSS;
- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 ze względu na błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że skarżąca nie wykazała posiadania przez jej wcześniejszy znak towarowy CROSSFIT renomy w obrębie Unii, w związku z usługami z klasy 41.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2022 r. – Bimbo/EUIPO – Bottari Europe (BimboBIKE)

(Sprawa T-509/22)

(2022/C 389/18)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Carbonell Callicó)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Bottari Europe Srl (Pomponesco, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego BimboBIKE – zgłoszenie nr 18 274 340

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 czerwca 2022 r. w sprawie R 2110/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- stwierdzenie, że nakaz pokrycia przez skarżącą kosztów poniesionych przez drugą stronę postępowania przed Izba Odwoławczą nie ma zastosowania;
- obciążenie EUIPO oraz interwenienta wszystkimi kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami postępowania przez Izba Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 23 sierpnia 2022 r. – Olimp Laboratories/EUIPO – Schmitzer (HPU AND YOU)

(Sprawa T-511/22)

(2022/C 389/19)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Dębica, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sonja Schmitzer (Teltow, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy HPU AND YOU – zgłoszenie nr 18 174 721

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie R 1888/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez EUIPO; albo
- zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że zachodzą względne podstawy odmowy rejestracji znaku towarowego 18 174 721 dla wszystkich towarów i usług z klas 5, 35 i 44, w związku z czym znak ten nie może zostać zarejestrowany;
- orzeczenie o kosztach na korzyść strony skarżącej.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
  - Naruszenie zasady oceny podobieństwa znaków towarowych.
  - Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
-

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Aldi/EUIPO – Heredero de Navarra (LYTTOS)**(Sprawa T-517/22)**

(2022/C 389/20)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Deutschland) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner i A. Starcke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Heredero de Navarra, SL (Mendavia, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy LYTTOS – zgłoszenie nr 18 126 191

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie R 146282021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 28 sierpnia 2022 r. – Karić/Rada**(Sprawa T-520/22)**

(2022/C 389/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bogoljub Karić (Belgrad, Serbia) (przedstawiciel: adwokat R. Lööf)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy (!);

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ (zwanym dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi na rzecz skarżącego w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony. Po pierwsze, skarżący podnosi, że uzasadnienie jest niewystarczające. Wskutek braku przedstawienia z dostateczną jasnością, w jaki sposób Rada stwierdziła, że do skarżącego mają zastosowanie alternatywne kryteria zawarte w art. 3 ust. lit. b) i art. 4 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi ⁽³⁾, zaskarżone akty naruszają art. 296 akapit drugi 2 TFUE. Po drugie, skarżący podnosi naruszenie zasady odpowiedzialności osobistej na tej podstawie, że wskutek braku określenia korzyści osiągananej przez skarżącego z reżimu białoruskiego lub wsparcia udzielanego temu reżimowi, zaskarżone akty godzą w prawa podstawowe skarżącego z naruszeniem zasady odpowiedzialności osobistej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Po pierwsze, skarżący podnosi, że nie wykazano korzyści osiągananej z reżimu Łukaszenki lub wsparcia udzielanego temu reżimowi. Zaskarżone akty są obarczone oczywistym błędem w ocenie, jako że przyjęto je bez wystarczającego wsparcia dowodowego. Po drugie, skarżący podnosi, że nie wykazano mającego znaczenie zachowania pod względem czasowym. Zaskarżone akty mają jedynie charakter karny i z tego względu są niezgodne z prawem, ponieważ dowody na poparcie ujawniają wyłącznie okoliczności historyczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia przysługujących skarżącemu praw podstawowych. Cel zaskarżonych aktów został osiągnięty innymi aktami ustawodawczymi; stanowią one zatem nieproporcjonalne naruszenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 285, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Golovaty/Rada

(Sprawa T-521/22)

(2022/C 389/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Ivanovich Golovaty (Soligorsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego (załącznik A.2);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego (załącznik A.3);

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady legalności.

— Przyczyny umieszczenia skarżącego w wykazie zawierają szereg określeń, które nie zostały zdefiniowane ani w zaskarżonych aktach, ani w orzecznictwie. W świetle powyższego ich znaczenie nie jest dla skarżącego jasne i nie może on zrozumieć ich w sposób jednoznaczny i postanowić, jakie działania podjąć w kontekście środków przyjętych wobec niego przez Radę.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

— Rada nie wykazała, w jaki sposób skarżący osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera. W związku z tym Rada nie udowodniła, że skarżący osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.

— Rada nie wykazała, w jaki sposób skarżący jest odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego. W związku z tym Rada nie udowodniła, że skarżący jest odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego.

— Większość dowodów przedstawionych przez Radę jest niewiarygodna, nieścisła lub niezwiązana ze skarżącym lub z przyczynami umieszczenia w wykazie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady poszanowania prawa do obrony.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – QU/Rada

(Sprawa T-522/22)

(2022/C 389/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QU (przedstawiciele: adwokaci R. Martens i V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) 2022/883 z dnia 3 czerwca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ (zwaną dalej „zmienioną decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej, a po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/878 z dnia 3 czerwca 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ (zwane dalej „zmienionym rozporządzeniem”) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;

— obciążenie Rady całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 zmienionej decyzji i art. 3 zmienionego rozporządzenia ze względu na to, że Rada naruszyła prawo poprzez błędne zastosowanie do strony skarżącej kryterium g) ujętego w art. 2 ust. 1 zmienionej decyzji i w art. 3 ust. 1 zmienionego rozporządzenia bez dogłębnego zbadania okoliczności faktycznych i bez przedstawienia wystarczającego uzasadnienia przyjęcia środków ograniczających wobec danej osoby.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), art. 41 ust. 2 karty praw podstawowych (zwanego dalej „kartą”) oraz art. 2 i 4 zmienionej decyzji ze względu na to, że: Rada nie przedstawiała wystarczająco szczególnych i konkretnych powodów uzasadniających decyzję o podjęciu środków ograniczających wobec strony skarżącej zgodnie z art. 4 decyzji i art. 3 rozporządzenia; Rada dopuściła się oczywistych błędów, przeprowadzając swoją analizę i nie ustalając, dlaczego strona skarżąca miałaby być objęta jednym z kryteriów określonych w zmienionej decyzji, bez dogłębnego zbadania okoliczności faktycznych i bez przedstawienia wystarczającego uzasadnienia przyjęcia środków ograniczających wobec danej osoby.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 i 48 karty ze względu na to, że: Rada nie przedstawiała stronie skarżącej materiału dowodowego z wystarczającym wyprzedzeniem pozwalającym na obronę jej praw; Rada wyznaczyła 14-dniowy termin na przedstawienie uwag i przedstawiła materiał dowodowy dopiero jeden dzień przed upływem terminu; strona skarżąca nie miała czasu na zbadanie materiału dowodowego i przedstawienie uwag, podczas gdy Rada powinna była zapewnić wystarczający czas stronie skarżącej na zapoznanie się z materiałem dowodowym i przedstawienie uwag oraz upewnić się, że prawo do obrony było przestrzegane.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 TFUE oraz art. 16 i 45 karty ze względu na to, że Rada podjęła nieproporcjonalne środki ograniczające wobec strony skarżącej na podstawie niepotwierdzonych zarzutów faktycznych, które w każdym razie nie mogą być dłużej uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 92.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Belaruskali/Rada

(Sprawa T-528/22)

(2022/C 389/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belaruskali AAT (Soligorsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej (łącznie zwanych dalej „zaskarżonymi aktami”); oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady legalności.

- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają podstawowe prawa człowieka.
- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają traktaty międzynarodowe.
- Zaskarżone akty naruszają cele określone w podstawach prawnych Unii Europejskiej.
- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają zasadę wymagającą, aby środki były ukierunkowane – dotyczą one ludności cywilnej nie tylko na Białorusi, ale także na całym świecie.
- Zaskarżone akty naruszają zasadę pewności prawa. Przyczyny umieszczenia strony skarżącej w wykazie zawierają szereg określeń, które nie zostały zdefiniowane ani w zaskarżonych aktach, ani w orzecznictwie. W świetle powyższego ich znaczenie nie jest dla strony skarżącej jasne i nie może ona zrozumieć ich w sposób jednoznaczny i postanowić, jakie działania podjąć w kontekście środków przyjętych wobec niej przez Radę.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

- Rada nie wykazała, w jaki sposób strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera. W związku z tym Rada nie udowodniła, że strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.
- Rada nie wykazała, w jaki sposób strona skarżąca jest odpowiedzialna za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego. W związku z tym Rada nie udowodniła, że Belaruskali jest odpowiedzialna za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego.
- Większość dowodów przedstawionych przez Radę jest niewiarygodna, nieściśła lub niezwiązana ze stroną skarżącą lub z przyczynami umieszczenia w wykazie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – QT/EBI

(Sprawa T-529/22)

(2022/C 389/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QT (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
w konsekwencji:
  - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 września 2021 r. w sprawie odzyskania kwoty 61 186,61 EUR oraz decyzji z dnia 20 maja 2022 r. oddalającej złożone przez skarżącego odwołanie w trybie administracyjnym;

- nakazanie EBI zwrotu odzyskanych kwot, które zostaną powiększone o odsetki za zwłokę ustalone według stopy procentowej Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o dwa punkty;
- obciążenie EBI całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) z dnia 28 września 2021 r. w sprawie odzyskania kwoty 61 186,61 EUR, która została nienależnie przelana z tytułu dodatków szkolnych, dodatku na dziecko na utrzymaniu i powiązanych z tym świadczeń w okresie od lipca 2014 r. do czerwca 2017 r., skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku właściwości autora aktu prawnego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia pięcioletniego okresu przedawnienia, o którym mowa w art. 16 ust. 3 przepisów administracyjnych mających zastosowanie do pracowników EBI (zwanymi dalej „przepisami administracyjnymi”).
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 16 przepisów administracyjnych, ponieważ – poza pięcioletnim okresem przedawnienia – nie zostały spełnione przesłanki windykacyjne.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 2.2.3 i 2.2.4 przepisów administracyjnych oraz dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Belarusian Potash Company/Rada

(Sprawa T-534/22)

(2022/C 389/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belarusian Potash Company AAT (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej (łącznie zwanych dalej „zaskarżonymi aktami”); oraz
- obciążenie Rady całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą dla celów obrony.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżone akty naruszają zasadę legalności.
  - Przyczyny umieszczenia strony skarżącej w wykazie zawierają szereg określeń, które nie zostały zdefiniowane ani w zaskarżonych aktach, ani w orzecznictwie. W świetle powyższego ich znaczenie nie jest dla strony skarżącej jasne i nie może ona zrozumieć ich w sposób jednoznaczny i postanowić, jakie działania podjąć w kontekście środków przyjętych wobec niej przez Radę.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
  - Większość dowodów przedstawionych przez Radę jest niewiarygodna, nieścisła lub niezwiązana ze stroną skarżącą lub z przyczynami umieszczenia w wykazie.
  - Rada nie wykazała, w jaki sposób strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera. W związku z tym Rada nie udowodniła, że strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

Postanowienie Sądu z dnia 25 sierpnia 2022 r. – Silgan Closures i Silgan Holdings/Komisja
(Sprawa T-415/18) ⁽¹⁾

(2022/C 389/27)

Język postępowania: niemiecki

Prezes dziewiątej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 25 sierpnia 2022 r. – Silgan International i Silgan Closures/Komisja
(Sprawa T-808/19) ⁽¹⁾

(2022/C 389/28)

Język postępowania: niemiecki

Prezes dziewiątej izby zarządziła wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 27.1.2020.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL